# „Седморо ће Аллах Узвишени заклонити у Његовом хладу на Дан када не буде другог хлада осим Његовог

Од Ебу Хурејре, радијаллаху анху, преноси се од Божијег Посланика, алејхисселам, да је рекао: „Седморо ће Аллах Узвишени заклонити у Његовом хладу на Дан када не буде другог хлада осим Његовог: праведаног вођу, младића који је одрастао у покорности Аллаху, човека чије је срце везано за џамије, два човека која су се волела у име Аллаха — састали се ради Њега и растали се ради Њега, човека кога је жена високог положаја и велике лепоте позвала на блуд, а он је рекао: ‘Заиста се бојим Аллаха,’ човека који је дао милостињу тако скривено да његова лева рука не зна шта је дала десна, и човека који је у самоћи споменуо Аллаха, па су му очи заплакале.“

[متفق عليه] [صحيح]

Посланик, алејхисселам, обрадовао је седам врста верника којима ће Аллах Узвишени пружити хлад Својег престола на Дан када не буде другог хлада осим Његовог: Прво: праведан вођа који је праведан према себи, није грешник, и праведан је према својим поданицима, не чини им неправду. То укључује свакога ко је задужен за неке послове муслимана и понаша се праведно у томе. Друго: младић који је одрастао у обожавању Аллаха и провео своју младост у томе, све док није умро у таквом стању. Треће: човек чије је срце везано за џамију — кад год изађе из ње, жели да се врати због своје велике љубави и честог боравка у џамији, тако да је његово срце увек тамо, чак и ако је његово тело понекад спречено да буде унутар ње. Четврто: двојица људи који су се искрено волели у име Аллаха и одржали ту верску љубав, не прекидајући је због овоземаљских препрека, било да су се састајали у стварности или не, све док их смрт није раздвојила. Пето: човек кога је жена високог порекла, части, угледа, богатства и лепоте позвала да учини неморално дело, али је он одбио и рекао јој: „Заиста се бојим Аллаха.“ Шесто: човек који је дао милостињу, било малу или велику, без лицемерја, већ је сакрио свој чин до те мере да му лева рука не зна шта је дала десна. Седмо: човек који се сетио Аллаха у срцу или га споменуо својим језиком док је био сам, па су му сузе потекле из очију због страха и поштовања према Узвишеном Аллаху.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/66234